

og den dem tillagte Ret til at bære Armeens Selttegn, men at derimod den Officeer, der benytter sig af den Tilladelse, § 26 hjemler, til at træde tilbage i Nummer som Menig, ikke kan gjøre dette med Reservation af sine Retligheder, der maae ansees bundne til Stillingen som Officeer, og ikke kunne forbeholdes de Vedkommende, medmindre de have tjent den foreskrevne Tid eller det skeer ved speciel Kongelig Resolution.

I Overensstemmelse med Foransførte, vil Paragraphen være at give et Tillæg.

ad § 31.

I Henhold til den foreslaaede Omorganisation, vil Ordet „Corps“ i 2den Linie udgaae. Iøvrigt maa Udvalget her bemærke, at det maa ansees meget tvivlsomt, hvorvidt den i Paragraphen indeholdte Bestemmelse vil medføre nogen Besparselse fremfor det tidligere Gageringsreglement, der traadte istedetfor den omhandlede Godtgjorelse, og som var indrettet efter en meget tarvelig Maalestok.

ad § 33.

„Justitsministeriets“ i Slutningen forandres efter Minoritetens Forslag til „Indenrigsministeriets“.

ad § 34.

For at ikke Kommunen skal vende udsat for at komme i en usordeelagtigere Stilling end hidtil med Hensyn til Udgifterne til Vorgevæbningen, har Udvalget foreslaaet en Forandring i Paragraphens Indhold, ifølge hvilken en Deel vil komme til at udgaae. Det er anset som en Selvfølge, at Pensionerne til Livjægercorpsets Personale ikke ville være at medregne i, hvad Kommunen ifølge Paragraphen har at udrede.

ad § 36.

Naar kun eet borgerligt Corps organiseres, ville Ordene „i den Vaabenart, hvorved han ansættes,“ kunne udgaae.

Forinden Nogen ansættes i Væbningen, vil han have at aflægge Trofskæb, og Forfrist desangaaende saavel som Edsformularen bør, efter Udvalgets Majoritets Formening, ikke sættes i Loven. Bemeldte Majoritet har fundet en Formular, som af Vorgevæbningens Chef er bleven bragt i Forslag, og som gjennem Justitsministeriet er bleven Udvalget meddeelt,

passende, og har derfor, med nogle ubetydelige Forandringer, optaget den i nærværende Paragraph, hvor den meest passende skønnes at finde sin Plads, og Paragraphen er derfor i det Hele foreslaaet omredigeret.

Undertegnede, Drsted og Drholm, have derimod ikke fundet det fornødent, at nogen Bestemmelse optages i Loven angaaende den Ed, der skal aflægges af Væbningens Medlemmer, men formene iøvrigt, at Eden i alt Fald med den ifølge de forandrede Forhold fornødne Lempning burde affattes som den, der indeholdes i Rgl. af 1ste Juni 1808 § 18.

ad § 37.

Ordene „Krigsministerens Overbefaling“ foreslaaes forandrede som ved § 2. ad b) Da denne Tjeneste ikke synes at burde gjøres afhængig ene af den nævnte Betingelse, foreslaaes, at lade Mellemsetningen udgaae, og istedet herfor at sætte: „naar Saadant under særdeles Omstændigheder maatte være fornødent“. Ligeledes findes Ordene „dog kun etc.“ at kunne udgaae som overflødige, hvorimod formeentligen burde tilføies, at „i dette Tilfælde underlægges den vagtgjørende Styrke, i Overensstemmelse med de for Militairretaten gjældende Regler, Fæstningens Commandant“. ad c) Ordene „efter særlig Befaling af Chefen“ synes, naar hensees til det Efterfølgende, at kunne udgaae. Ordene: „den ordentlige Tjeneste eller Væbningens indre Orden“ skønnes rettest at burde remplaceres med det ene Ord: „Tjenesten“.

Udvalget antager fremdeles, at Ordene: „I overordentlige — Anordning“ burde udgaae, hvorimod det vilde være at bestemme, at Væbningen, naar Generalmarsch slaes, vil have at træde under Vaaben paa den Samme ved Tjenestereglementet anviste Allarmplads. Iøvrigt forekommer det Udvalget, at Chefen maa have Ret til at sammenkalde Væbningen, naar han finder det nødvendigt, hvorimod han naturligtviis maa kunne drages til Ansvar, hvis hertil maatte findes Anledning. Men, derom at bestemme Noget udtrykkeligt i Loven, synes saameget mindre fornødent, som det følger af Forholdets Natur og derhos synes indirecte tilkjendegivet ved Paragraphens Indhold.

Tjenestereglementet vil, efter Minoritetens, Kirkes og Flensborgs, Anskuelse, være at